

Trouw, 17-09-2025

Dit is een ingezonden opiniestuk. Het standpunt in dit artikel is niet per definitie ook het standpunt van Trouw

Dit artikel is geschreven door Enis Odaci en Herman Koetsveld

Vanuit Hengelo en Amsterdam naar Kampen, voor de kracht van hoop

Enis Odaci en Herman Koetsveld sluiten morgen weer aan bij de doorgaande kerkasiel dienst in Kampen voor een Oezbeeks gezin. Omdat ze in het huidige gure politieke klimaat weer de kracht van liefde en medemenselijkheid willen ervaren.

Wij, moslim en christen, sluiten morgenavond voor de vierde keer twee uurtjes aan bij de doorgaande kerkasiel dienst in de Open Hof in Kampen in de wetenschap dat het Oezbeekse gezin Babayants al 300 dagen bescherming zoekt onder dit kerkelijk dak.

Waarom reizen we vanuit Hengelo en Amsterdam naar Kampen om voor eventjes onderdeel te zijn van die inmiddels eindeloze reeks van mensen die deze dag-en-nacht-dienst gaande houden?

De aanstaande verkiezingen bieden een sprankje hoop. Zal er in ons land een andere wind gaan waaien als het om die pakweg 400 kinderen gaat die hier geboren en getogen zijn, maar desondanks met hun gezin dreigen uitgezet te worden naar een land dat zij niet kennen en waar hun veiligheid onzeker is?

Op integratie gericht welkom

Afgelopen week in het nieuws: werkgevers zijn er gelukkig mee dat asielzoekers die zo lang moeten wachten op een besluit van de IND nu wel voor hen aan het werk kunnen. Het zijn immers mensen die niets liever willen dan hier een nieuw bestaan op te bouwen. Een betere illustratie van een op integratie gericht welkom voor mensen die een veilige toekomst zoeken is er niet. Amsterdam en feitelijk heel ons land is er welvarend door geworden: door de souplesse om migranten een kans op samen leven te geven.

Begin augustus stuurden we vanuit een kring deelnemers aan de kerkasielendienst een brief naar alle fracties in de Tweede Kamer en de directie van de IND met als oproep: 'Het hoort niet dat kinderen in angst moeten leven of ze wel mogen bestaan in het land waar zij opgegroeid zijn. Het is het grondrecht van een kind dat het veilig kan leven. Deze kinderen kunnen onmogelijk teruggestuurd worden naar een onbekend land dat hen geen veiligheid garandeert. Maar zij lopen in onze samenleving aan tegen onmenselijke en onbarmhartige systemen voor wie er niet in past. Wat zou u zelf doen als iemand tegen u zegt, dat u niet welkom bent op basis van regels en algemeenheden? Wij vragen u dus om rechtvaardigheid. In de kerk spreken we over genade. Kan dat ook een politiek begrip zijn waar u zich hard voor maakt richting de verkiezingen? Als u vanuit uw hart hierover spreekt, kunt u het hart van uw kiezers raken. Wees humaan en laat hier gewortelde, geboren en getogen kinderen blijven!'

Er kwamen slechts twee reacties. Enkel de SP reageerde instemmend op deze oproep. Namens de SGP reageerde fractievoorzitter Chris Stoffer. Zijn reactie staat symbool voor het huidige politieke klimaat: 'Uiteraard is dat schrijnend in individuele situaties; daar moeten we ook steeds oog voor blijven houden. Om die reden waarderen we het ook dat mensen zoals u zich ontfermen over hun naasten in moeilijke situaties. Het is daarbij wel van belang dat mensen geen ongegronde hoop wordt gegeven'.

Angstbeeld van de asielzoeker

Deze christelijke partij steunt de strafbaarstelling van mensen zonder verblijfsvergunning en stemde zelfs in met een door de PVV ingerommeld – en inmiddels weer geschrapt – amendement om ook de hulp aan deze mensen strafbaar te maken.

Het hele politieke klimaat lijkt enkel nog te draaien rond het door Geert Wilders opgeroepen angstbeeld van 'de asielzoeker' als aanjager van alle maatschappelijke problemen. Het was diezelfde Wilders die ons, christen en moslim, in 2008 bij elkaar bracht toen hij de film *Fitna* lanceerde. Wij dachten: zijn taal van wantrouwen kan alleen beantwoord worden met taal van vertrouwen. Onze vriendschap heeft zonder moeite menig maatschappelijke storm doorstaan. Hoezo vijandschap?

De problemen van deze tijd zijn angstwekkend groot en kunnen onze ziel verlammen. Maar toch reizen we morgen weer naar de kerk in Kampen. Om opnieuw tot in ons diepste wezen de kracht van hoop, liefde en medemenselijkheid te ervaren. Een alternatief is er niet. Nooit.

Enis Odaci is publicist en directeur van *Volzin magazine*, Herman Koetsveld is predikant van de Westerkerk Amsterdam.